

Arrest

nr. 91 388 van 19 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van *“een beslissing van de verwerende partij tot verwijdering van het grondgebied, die niet aan verzoeker betekend werd, tenminste waarvan hij geen kopie ontvangen heeft”* en *“een akte van kennisgeving van een bevel om het grondgebied te verlaten, genomen op grond van hoger genoemde beslissing, betekend aan verzoeker op 16 juli 2012”*.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. WAEGEMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 30 augustus 2008 dient de verzoeker een eerste asielaanvraag in bij de Belgische overheden (bijlage 26).

1.2. Op 13 september 2010 wordt de verzoeker, zowel door de Dienst Vreemdelingenzaken als het Commissariaat-generaal gehoord nopens zijn eerste asielaanvraag. De verzoeker wordt door de Dienst Vreemdelingenzaken verzocht om zich opnieuw aan te bieden op 15 september 2012. Vermits hij binnen de 15 dagen geen gevolg geeft aan deze oproeping, stelt de gemachtigde van de staatssecretaris vast dat de verzoeker geacht wordt afstand te hebben gedaan van zijn asielaanvraag.

Deze beslissing wordt op 1 oktober 2012 ter kennis gebracht van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 14 maart 2011 dient de verzoeker een tweede asielaanvraag in bij de Belgische overheden (bijlage 26).

1.4. Op 4 april 2011 wordt de verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken gehoord in het kader van zijn tweede asielaanvraag. Op 4 november 2011 wordt hij door het Commissariaat-Generaal gehoord.

1.5. Op 24 november 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De verzoeker dient tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die het beroep verwerpt bij arrest nr. 74 159 van 27 januari 2012 en aan de verzoeker wederom de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigert.

1.6. Op 7 februari 2012 wordt ten aanzien van de verzoeker een bevel genomen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*). Deze beslissing wordt aan de verzoeker betekend per aangetekend schrijven van 8 februari 2012.

1.7. Op 29 maart 2012 dient de verzoeker een derde asielaanvraag in. Op 29 maart 2012 wordt de verzoeker gehoord nopens zijn derde asielaanvraag.

1.8. Op 2 april 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel- en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) een beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13*quater*). Tegen deze beslissing dient de verzoeker een verzoek tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad. Bij arrest nr. 88 183 van 26 september 2012 wordt de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring verworpen.

1.9. Op 12 juli 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Het betreft de thans bestreden beslissing die aan de verzoeker ter kennis werd gebracht op 16 juli 2012 en die luidt als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, I(...) C(...), bestuurschef, wordt aan de persoon die verklaart zich S(...), A(...) te noemen, geboren te G(...) op (...) , en welke verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn,

het bevel gegeven om onmiddellijk het grondgebied van België te verlaten, evenals de grondgebieden van de volgende Staten:

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen:

x 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

x 9° wanneer hij, met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, door de overheden van de overeenkomstsluitende Staten, ter verwijdering van het grondgebied van deze Staten, aan de Belgische overheden wordt overgedragen;

x artikel 74/14 §3, 6°: de onderdaan van een derde land heeft meer dan twee asielaanvragen ingediend;

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig identiteitsdocument en/of van een geldig reisdocument.

Verordening EG nr 343/2003 van 18/02/2003

De 3de asielaanvraag, ingediend op 29/03/2012, werd bij beslissing van 02/04/2012 niet in overweging genomen. Een bijlage 13quater werd hem betekend op 02/04/2012."

1.10. Op 16 juli 2012 wordt de verzoeker door de Belgische autoriteiten overgenomen van Polen, in het kader van de Dublin-II-Verordening.

2. Over het voorwerp van het beroep

De verzoeker omschrijft in het verzoekschrift als volgt het voorwerp van zijn beroep als zijnde enerzijds *"een beslissing van de verwerende partij tot verwijdering van het grondgebied, die niet aan verzoeker betekend werd, tenminste waarvan hij geen kopie ontvangen heeft"* en anderzijds *"een akte van kennisgeving van een bevel om het grondgebied te verlaten, genomen op grond van hoger genoemde beslissing, betekend aan verzoeker op 16 juli 2012"*.

Bij het verzoekschrift voegt de verzoeker een beslissing d.d. 12 juli 2012 houdende bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Uit dit stuk blijkt dat deze beslissing aan de verzoeker werd betekend te Zaventem op 16 juli 2012.

Ter terechtzitting wordt aan de verzoeker gevraagd om te verduidelijken welke beslissing hij wenst aan te vechten middels huidig verzoekschrift. De advocaat verklaart de nietigverklaring en de schorsing te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten.

Mede gelet op het feit dat in het verzoekschrift een enig middel wordt ontwikkeld dat volledig gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten en gelet op de verduidelijkingen van de advocaat ter terechtzitting, is de Raad van oordeel dat het bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 12 juli 2012 het voorwerp vormt van het thans voorliggende beroep.

3. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoeker te leggen.

4. Onderzoek van het beroep

De verweerder werpt in de nota met opmerkingen de volgende exceptie van niet-ontvankelijkheid op:

"Verzoeker kreeg reeds eerder, minstens d.d. 7 februari 2012 een bevel om het grondgebied te verlaten, dat definitief in het rechtsverkeer aanwezig is en uitvoerbaar. Verzoekende partij heeft derhalve geen belang meer bij het aanvechten van huidig bevel. Bij gebrek aan het rechtens vereiste belang is de vordering onontvankelijk."

Ter terechtzitting wordt hieromtrent geen repliek gevoerd door de verzoekende partij. De advocaat verklaart zich dienaangaande te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat aan de verzoeker op 7 februari 2012 een bevel werd verleend om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies). Dit bevel werd aan de verzoeker betekend per aangetekend schrijven van 8 februari 2012.

Opdat de verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat aan de verzoeker op 7 februari 2012 een bevel werd verleend om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies). Dit bevel werd aan de verzoeker betekend per aangetekend schrijven van 8 februari 2012. Noch uit de stukken van het administratief dossier, noch uit de gegevens die aan de Raad bekend zijn, blijkt dat de verzoeker tegen dit bevel d.d. 7 februari 2012 een beroep tot nietigverklaring indiende bij de Raad. Aangezien dit bevel blijkens de stukken van het administratief dossier rechtsgeldig aan de verzoeker per aangetekend schrijven van 8 februari 2012 werd betekend aan de door hem gekozen woonplaats, is de termijn voor het indienen van een vordering bij de Raad inmiddels verstreken. Het op 7 februari 2012 getroffen bevel om het

grondgebied te verlaten is derhalve definitief en uitvoerbaar. Noch uit de stukken van het administratief dossier, noch uit de gegevens door de verzoeker medegedeeld blijkt dat hij het Schengengrondgebied heeft verlaten, zoals hem werd opgelegd middels het op 7 februari 2012 getroffen bevel. Het bevel om het grondgebied te verlaten van 7 februari 2012 is dan ook nog steeds in het rechtsverkeer aanwezig zodat het ten allen tijde ten uitvoer kan worden gelegd.

Bijgevolg zal de eventuele nietigverklaring van het thans aangevochten bevel de illegale verblijfssituatie van de verzoeker niet wijzigen en voor hem geen nut opleveren omdat de verweerder nog steeds het eerdere bevel om het grondgebied te verlaten *d.d.* 7 februari 2012 kan uitvoeren. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

Het beroep is niet ontvankelijk. De exceptie opgeworpen door de verweerder is gegrond.

5. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. DE GROOTE